

тъ обувки лъщѣха нови 20 стотинки. Той се изправи и се готвѣше да трѣгне, когато окото му съгледа съвсѣмъ на страна до камината едно скжсано и кално дървено обувче (налънче). Това обувче бѣше на Козета. И тя сиромашката бѣ си сложила до камината своята обувка съ пълна вѣра, че може орисницата и нея да подари нѣщо.

Човѣкътъ забѣлѣжи, че въ тая кална обувка нѣмаше никаква парица. Той брѣкна въ джоба си, извади една жълтица и я тури въ обувката на Козета. Слѣдъ това той се върна въ стаята си и легна.

IX. Смѣтката.

На сутрината два часа прѣди да се съмни Тенардие седѣше съ перо въ рѣка на една маса въ кръчмата и правѣше смѣтката на госта въ богатата стая. Надъ главата му висѣше Тенардиерица и гледаше, що пише мжжъ ѝ. Козета метѣше стълбитѣ. Кръчмарѣтъ Тенардие писа—зачерква, писа—зачерква, най—сетнѣ изкалъпи слѣдната смѣтка за господина въ стая № 1:

Вечеря	3 лева
Легло	10 "
Свѣщи	5 "
Огънь	4 "
Прислуга	1 "
Всичко	23 лева.

— Двайсетъ и три лева ли? радостно извика Тенардиерица. Дали ще ги плати?

— У ха! ще ги плати като попъ.

И той стана и задоволено почна да се разхожда изъ кръчмата. Сетнѣ прибави: — Имамъ да давамъ 1500 лева. Отдѣ да ги намѣря?